

tilfidsst bryder saa Strømmen dog igjennem. Jeg tror, at Tiden nu er kommen, og at alle Partier og Partier vilde staa sig bedst overfor hele Befolkningen, om man nu for Alvor tog fat paa Sagen gjennem lempelige Love, Skridt for Skridt, altjaa foretog stykkevis Reformer paa dette Omraade.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lh. Nielsen):

Jeg skal bringe den høitærede Minister min Tak for det baade i Form og Indhold velvillige Svar, han har givet. Jeg havde heller ikke tvivlet om, at han fremdeles nærde varm Interesse for at faae disse Spørgsmaal løste. Jeg skal fremdeles erkjende, at ved privat Initiativ løses de vanskeligt, og at de egentlig kun kunne løses, naar Regjeringen tager Sagen i sin Haand. Jeg tror ogsaa, at Spørgsmaalet bedst løses i mere eller mindre nær Forbindelse med Fattiglovgivningen. Naar der imidlertid fra andre Sider er fremkommet en Slags Bebrejdelse over, at vi ere komne med dette Lovforslag i uforandret Form, skal jeg sige, at der har været forskjellige Balg, siden Lovforslaget sidst laa for, og man kunde derfor vente, at den nye Rigsdag vilde give Forslagsstillerne adskillige Vink, og det have vi jo ogsaa unegtelig ventet at faae. Der er nu ganske vist ogsaa fremkommet velvillige Udtalelser, baade fra den sidste ærede Tale — jeg paaskjønner det — og det ærede Medlem her bagved (Ingerstev), skjøndt jeg jo nok vidste fra før af, at dette sidste ærede Medlem og jeg ikke ere enige om denne Sag, saa tror jeg dog ikke, at det er aldeles umuligt, at vi ved fortsat Behandling kunne naae til Enighed, idetmindste om visse Punkter. Fra den Side set kan jeg altjaa kun være tilfreds med, at Forslaget er kommet frem. Den høitærede Minister erkjendte jo ogsaa, at det var en Sag, der trengte til at blive behandlet atter og atter, og jeg tilføier, den vil blive det, indtil vi faae den løst; idetmindste stykkevis. Man tør vel saa ogsaa haabe, at den høitærede Minister selv vil tage Sagen i sin Haand, om end naturligtvis ikke i denne Samling — thi jeg har før udtalt, at der efter min Mening foreligger Stof nok til Forhandling i den — saa dog senere. Det Udvalg, som formodentlig vil blive nedfat, vil saa faae Leilighed til at overveje Sagen og give sit Bidrag til dens Løsning (Bust: Udvalget er jo nedfat!) Ja, der er jo ganske vist nedfat et Udvalg med et lignende Formaal, men det har løst sin Op-gave paa en Maade, jeg ikke billiger, og om end dette Forslag mulig kan eller vil blive hen-vist dertil, kan man dog nok sige, at der endnu ikke er nedfat noget Udvalg over dette Forslag. — Der er dernæst fremkommet adskillige Udtalelser, som dels bero paa en Misforstaaelse og dels paa manglende Kjendskab til, hvad der er foregaaet. Der var saaledes det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som fandt § 2, sidste

Stykke meget besynderligt, navnlig den Bestem-melse, at Statskassen skulde give et Tilskud, saalænge der ingen Alderdomsforsørgelses- eller Sygekasse er, idet den da skulde give Tilskud til Understøttelseskassen. Jeg formener, at det ærede Medlem har staaet i den Bidsfarelse, at Syge- samt Alderdomsforsørgelseskasserne vare de eneste Understøttelseskasser, men det er jo langt fra Tilfældet. Der skal desuden være almindelige Understøttelseskasser, som næsten svare til de nu-værende frie Fattigkasser, med Undtagelse af, at de faae flere Midler. Nu siger man her blot, saalænge et Sogn paa Grund af dets Fattigdom eller ringe Indbyggerantal ikke er naaet til at faae en Syge- eller Alderdomsforsørgelseskasse, skal der dog ikke være Noget til Hinder for, at det idetmindste i de første 5 Aar faar Tilskud fra Statskassen til sin Understøttelseskasse. Det synes dog at være temmelig tydeligt, og det var da heller ikke iblandt de Punkter, som, da Sagen sidst var fremme til Forhandling, forvoldte nogen Vanstellighed. Det kunde man nok være bleven enig om, det indrømmedes fra flere Sider. Dernæst skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), der jo selv forleden gjorde et Forsøg dog ikke paa at løse dette Spørgsmaal — thi det, vi fik fra ham, var jo kun et Referat af Arbejder-kommissionens Betænkning og af forskjellige Udtalelser om den, og om end ærede Medlemmer, som ikke nylig have læst den igjennem, ikke have den i Erindringen, er den dog Noget, som er tilgængelig for Alle, som ærede Medlemmer selv nærmere kunne sætte sig ind i, og nogen egentlig Løsning af Spørgsmaalet laa der derfor ganske vist ikke i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem be-lyste Spørgsmaalet, idetmindste ikke for mig, som flere Gange har læst Kommissionens Betænkning igjennem. Jeg vilde kun ønske, at det ærede Medlem havde læst de foregaaende Forhandlinger om dette Lovforslag ligesaa godt igjennem som den nævnte Betænkning, før han gav os sit Referat af den, thi saa vilde han ikke have været i adskillige af de Bidsfarelser, han nu viste sig at være i. Han var saaledes meget forhauset over, at vi just havde taget Brandevinsafgiften med. Han nævnte i dens Sted f. Ex. Korsstemplingsafgiften, men deri mødte han dog Modsigelse fra Salen. Det skal jeg nu ikke komme videre ind paa, thi jeg tror jeg ikke, at ret Mange vare enige med ham deri. Men maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvad skal da den fri Fattigkasse, som vi nu have, med Indtægterne efter § 62 i Næringsloven? I alle de Lovforslag, vi hidtil have haft for om den frie Fattigkasse, af hvilke vi jo ogsaa have haft et fra Ministeriet, have vi jo haft § 62 i den nu bestaaende Næringslov med. (Suel: Det gjør det ikke bedre!) Ja, det ærede Medlem er maaste klogere end hele Lovgivningsmagten tilsammen. (Suel: Uomtvistelig!) Ja,